

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

11. února 2015*

„Životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Záměry, které musí či nemusí podléhat posouzení — Průzkumné vrty — Bod 14 přílohy I — Pojem ‚těžba ropy a zemního plynu ke komerčním účelům‘ — Povinnost posouzení při vytěžení určitého množství zemního plynu — Bod 2 písm. d) přílohy II — Pojem ‚hlubinné vrty‘ — Bod 1 přílohy III — Pojem ‚kumulace s ostatními záměry‘“

Ve věci C-531/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) ze dne 11. září 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 8. října 2013, v řízení

Marktgemeinde Straßwalchen a další

proti

Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend,

za přítomnosti:

Rohöl-Aufsuchungs AG,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, K. Lenaerts, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci soudce druhého senátu, J.-C. Bonichot (zpravodaj), A. Arabadžev a J. L. da Cruz Vilaça, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. září 2014,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Marktgemeinde Straßwalchen a další G. Lebitschem, Rechtsanwalt,
- za Rohöl-Aufsuchungs AG C. Onzem, Rechtsanwalt, ve spolupráci s H.-J. Handlerem,
- za rakouskou vládu C. Pesendorfer a M. Lais, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: němčina.

- za německou vládu T. Henzem a A. Lippstreuem, jakož i A. Wiedmann, jako zmocněnci,
- za polskou vládu B. Majczynou, D. Krawczykem a M. Rzotkiewiczem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi G. Wilmsem a C. Hermesem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 9. října 2014,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu bodu 14 přílohy I směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 (Úř. věst. L 140, s. 114, dále jen „směrnice 85/337“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Marktgemeinde Straßwalchen (obec Straßwalchen), jakož i 59 dalšími žalobci v původním řízení, a Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend ohledně rozhodnutí, kterým se společností Rohöl-Aufsuchungs AG povoluje provést průzkumný vrt na území Marktgemeinde Straßwalchen.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 4 odst. 1 a 2 směrnice 85/337 zní takto:
 - „1. S výhradou čl. 2 odst. 3 podléhají záměry uvedené v příloze I posouzení v souladu s články 5 až 10.
 - 2. S výhradou čl. 2 odst. 3 určí členské státy pro záměry uvedené v příloze II na základě:
 - a) přezkoumání každého jednotlivého případu,
 - nebo
 - b) prahových hodnot nebo kritérií stanovených členským státem,

zda záměry podléhají posouzení v souladu s články 5 až 10.

Členské státy se mohou rozhodnout používat oba postupy uvedené v písmenech a) a b).“
- 4 Příloha I směrnice 85/337, nadepsaná „Záměry posuzované podle čl. 4 odst. 1“, v bodě 14 stanoví:

„Těžba ropy a zemního plynu ke komerčním účelům, pokud denní vytěžené množství přesahuje 500 tun ropy a 500 000 metrů krychlových plynu.“

- 5 Příloha II směrnice 85/337, nadepsaná „Záměry posuzované podle čl. 4 odst. 2“, v bodě 2 písm. d) stanoví:

„Těžební průmysl [...]

d) Hlubinné vrty, zejména:

- geotermální vrty,
 - vrty pro ukládání jaderného odpadu,
 - vrty pro zásobování vodou,
- s výjimkou vrtů pro průzkum stability půdy.“

- 6 Příloha III směrnice 85/337, nadepsaná „Kritéria výběru uvedená v čl. 4 odst. 3“, zní takto:

„1. Charakteristické znaky záměrů

Charakteristické znaky záměrů musí být brány v úvahu zejména vzhledem k:

- rozsahu záměru,
- kumulaci s ostatními záměry,
- využití přírodních zdrojů;
- produkci odpadu,
- znečišťování a rušivým vlivům,
- riziku nehod s ohledem zejména na používané látky nebo technologie.

2. Lokalizace záměru

Ekologická citlivost geografických oblastí, které by mohly být záměrem zasaženy, musí být brána v úvahu zejména s ohledem na:

- stávající způsob využití území;
- relativní četnost, kvalitu a regenerační schopnost přírodních zdrojů v oblasti,
- únosné zatížení přírodního prostředí s tím, že zvláštní pozornost je věnována těmto územím:
 - a) mokřadům;
 - b) pobřežním zónám;
 - c) horským oblastem a lesům;
 - d) přírodním rezervacím a velkoplošným chráněným územím;

- e) oblastem registrovaným nebo chráněným předpisy členských států; zvláště chráněné oblasti vyhlášené členskými státy v souladu se směrnicemi 79/409/EHS a 92/43/EHS;
- f) oblastem, kde normy kvality životního prostředí stanovené právními předpisy Společenství jsou již překročeny;
- g) hustě osídleným oblastem;
- h) krajinám významným z hlediska historického, kulturního nebo archeologického.

3. Charakteristické znaky možného dopadu

Významný vliv, který by záměr mohl mít, musí být brán v úvahu ve vztahu ke kritériím vyjmenovaným v bodě 1 a 2, zejména s ohledem na:

- rozsah dopadu (geografická oblast a počet ovlivněných obyvatel),
- přeshraniční povahu dopadu,
- velikost a komplexnost dopadu,
- pravděpodobnost dopadu,
- doba trvání, četnost a vratnost dopadu.“

Rakouské právo

- 7 Příloha 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2000 (Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz 2000, BGBl. 697/1993), ve znění použitelném na skutečnosti v původním řízení (BGBl. I, 87/2009, dále jen „UVP-G“), zní takto:

„Příloha obsahuje záměry podléhající povinnosti provést posouzení vlivů na životní prostředí podle § 3.

Ve sloupci 1 a 2 se nacházejí záměry, které v každém případě podléhají povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí a které se musejí podrobit řízení k posouzení vlivů na životní prostředí (sloupec 1) nebo zjednodušenému řízení (sloupec 2). U změn uvedených v příloze 1 se provede posouzení jednotlivých případů od uvedené prahové hodnoty; jinak platí § 3a odst. 2 a 3, ledaže jsou výslovně zahrnuta pouze nová zařízení, nové stavby nebo nově odkrytá ložiska.

Ve sloupci 3 jsou uvedeny záměry, které podléhají povinnosti provést posouzení vlivů na životní prostředí pouze v případě, kdy jsou splněny zvláštní předpoklady. U těchto záměrů musí od uvedených minimálních prahových hodnot dojít k posouzení jednotlivých případů. Vyplývá-li z tohoto přezkumu povinnost posoudit vlivy na životní prostředí, je namístě postupovat podle zjednodušeného řízení.

Kategorie území hodných ochrany uvedené ve sloupci 3 jsou definovány v příloze 2. Území kategorií A, C, D a E se však pro povinnost provést posouzení vlivů záměru na životní prostředí zohlední pouze tehdy, pokud jsou vykázána v den podání žádosti.

[...]

Posouzení vlivu na životní prostředí (PVŽP)		PVŽP ve zjednodušeném řízení	
Sloupec 1		Sloupec 2	Sloupec 3
29	a) těžba ropy nebo zemního plynu s kapacitou minimálně 500 tun ropy denně na sondu a minimálně 500 000 krychlových metrů zemního plynu denně na sondu b) [...]		c) těžba ropy nebo zemního plynu v územích hodných ochrany kategorie A s kapacitou minimálně 250 tun ropy denně na sondu a minimálně 250 000 krychlových metrů zemního plynu denně na sondu; d) [...] (množství nebo údaje o objemu při atmosférickém tlaku)

- 8 Ustanovení § 1 zákona o nerostných surovinách z roku 1999 (Mineralrohstoffgesetz 1999, BGBl. I, 38/1999), ve znění použitelném na skutečnosti v původním řízení (BGBl. I, 111/2010, dále jen „MinroG“), stanoví:

„Ve smyslu tohoto spolkového zákona je:

1. „vyhledáváním“ každé nepřímé a přímé hledání nerostných surovin včetně s tím souvisejících přípravných činností, jakož i odkrývání a zkoumání přírodních ložisek nerostných surovin a opuštěných hald, které je obsahují, za účelem zjištění, zda se vyplatí těžba;
2. „těžbou“ oddělování nebo uvolňování (dobývání) nerostných surovin a s tím související přípravné, doprovodné a následné činnosti;

[...]“

- 9 Ustanovení § 119 MinroG, nadepsané „Schválení důlních zařízení“, v odstavci 1 stanoví:

„K vytvoření (zřízení) povrchových důlních zařízení, jakož i z povrchu vystupujících štol, šachet, vrtů s vrtnými otvory od 300 m hloubky a sond od 300 m hloubky sloužících důlním účelům je nutné vyžádat si povolení správního orgánu [...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Rozhodnutím Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend ze dne 29. srpna 2011 získala Rohöl-Aufsuchungs AG na základě § 119 MinroG povolení k provedení průzkumného vrtu na území Marktgemeinde Straßwalchen až do hloubky 4 150 metrů, aniž bylo provedeno posouzení vlivů tohoto vrtu na životní prostředí. Proti tomuto rozhodnutí podala Marktgemeinde Straßwalchen a 59 dalších osob žalobu k Verwaltungsgerichtshof.
- 11 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že sporné povolení se vztahuje na řadu prací a činností, zejména na provedení prací nezbytných ke zřízení vrtu a v případě nenalezení ložiska k rekultivaci místa.

- 12 V případě nalezení uhlovodíků získala Rohöl-Aufsuchungs AG povolení i ke zkušební těžbě zemního plynu v celkovém množství až do 1 000 000 m³, aby se ujistila o rentabilitě vrtu. Podle předkládajícího soudu má být těženo 150 000 m³ až 250 000 m³ zemního plynu denně a rovněž maximálně 150 m³ ropy denně a maximálně 18 900 m³ naftového zemního plynu denně. Takto vytěžené uhlovodíky budou vypáleny na okraji vrtné lokality. S připojením na vysokotlaké vedení zemního plynu se nepočítá.
- 13 Žalobci v původním řízení zpochybňují platnost dotčeného povolení, zejména z důvodu, že průzkumný vrt měl podléhat posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s bodem 14 přílohy I směrnice 85/337, který stanoví, že těžba ropy a zemního plynu musí podléhat posouzení vlivů na životní prostředí, pokud se zaprvé provádí „ke komerčním účelům“ a zadruhé vytěžené množství přesahuje prahové hodnoty, které jsou v tomto bodě uvedeny.
- 14 Předkládající soud se zaprvé zamýšlí nad otázkou, zda se průzkumný vrt provádí „ke komerčním účelům“, jestliže má pouze ověřit rentabilitu ložiska. Dále se domnívá, že celkový objem uhlovodíků, které mohou být v tomto rámci vytěženy, je relativně omezený, protože množství zemního plynu, jehož těžba je v projednávaném případě povolena, se omezuje na objem, který se rovná pouze dvojnásobku denní prahové hodnoty stanovené v bodě 14 přílohy I směrnice 85/337.
- 15 Verwaltungsgerichtshof zadruhé uvádí, že i kdyby bylo připuštěno, že průzkumné vrty sledují komerční účely ve smyslu bodu 14 přílohy I směrnice 85/337, stanovená denní vytěžená množství uhlovodíků leží pod prahovými hodnotami stanovenými UVP-G, od kterých záměr vyžaduje provedení posouzení vlivů na životní prostředí. Dotčené povolení totiž nezohledňuje uhlovodíky vytěžené v rámci jiných vrtů v oblasti, ale zakládá se výlučně na průzkumném vrtu, kterého se týká žádost společnosti Rohöl-Aufsuchungs AG.
- 16 Verwaltungsgerichtshof uvádí, že tento přístup je v souladu s rakouským právem, jelikož bod 29 písm. a) přílohy 1 UVP-G upřesňuje, že se při hodnocení, zda je třeba provést posouzení vlivů na životní prostředí, musí zohlednit množství ropy a zemního plynu vytěžená „na sondu“. Jelikož však bod 14 přílohy I směrnice 85/337 takové upřesnění neobsahuje, vyvstává otázka, zda rakouský zákonodárce provedl toto ustanovení správně.
- 17 Předkládající soud si zatřetí klade otázku, zda měly rakouské orgány při povolení dotčeného průzkumného vrtu povinnost zohlednit kumulativní účinky všech záměrů „stejně druhu“. V tomto ohledu uvádí, že na území Marktgemeinde Strasswalchen se nachází přibližně 30 těžebních sond zemního plynu, které Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend nezohlednil ve sporném rozhodnutí, ačkoliv z rozsudků Umweltanwalt von Kärnten (C-205/08, EU:C:2009:767, bod 53) a Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další (C-275/09, EU:C:2011:154, bod 36) vyplývá, že cíl směrnice 85/337 nelze obejít rozdělením záměrů.
- 18 Vzhledem k těmto úvahám se Verwaltungsgerichtshof rozhodl přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Jedná se v případě časově a množstevně omezené zkušební těžby zemního plynu, která je prováděna v rámci průzkumného vrtu ke zjištění rentability trvalé těžby zemního plynu o „těžbu [...] zemního plynu ke komerčním účelům“ ve smyslu přílohy I bodu 14 směrnice 85/337?

V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku:

2) Brání příloha I bod 14 směrnice 85/337 vnitrostátní právní úpravě, která při těžbě zemního plynu neváže prahové hodnoty uvedené v této příloze na těžbu jako takovou, ale na „těžbu na jednotlivou sondu“?

- 3) Musí být směrnice 85/337 vykládána tak, že správní orgán v takové situaci, jaká nastala v původním řízení, kdy bylo požádáno o povolení zkušební těžby zemního plynu v rámci průzkumného vrtu, má za účelem zjištění, zda existuje povinnost k posouzení vlivů na životní prostředí, zkoumat pouze všechny záměry stejného druhu, konkrétně všechny na území obce provedené vrty, z hlediska jejich kumulativního účinku?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 19 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být bod 14 přílohy I směrnice 85/337 vykládán v tom smyslu, že takový průzkumný vrt, o jaký jde v původním řízení, v rámci kterého se předpokládá zkušební těžba zemního plynu a ropy, aby se určila komerční rentabilita ložiska, spadá do působnosti tohoto ustanovení.
- 20 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 4 odst. 1 směrnice 85/337 a s výhradou čl. 2 odst. 3 této směrnice podléhají záměry uvedené v její příloze I posouzení vlivů na životní prostředí. V souladu s bodem 14 přílohy I uvedené směrnice musí těžba ropy a zemního plynu ke komerčním účelům podléhat takovému posouzení, pokud denní vytěžené množství přesahuje 500 tun ropy a 500 000 m³ plynu.
- 21 Je třeba rovněž připomenout, že z požadavků jednotného použití unijního práva a ze zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení unijního práva, které za účelem vymezení svého smyslu a působnosti neobsahuje žádný výslovný odkaz na právo členských států, musí být zpravidla v celé Evropské unii vykládáno autonomním a jednotným způsobem; tento výklad je třeba hledat při zohlednění kontextu tohoto ustanovení a sledovaného cíle (viz rozsudek Edwards a Pallikaropoulos, C-260/11, EU:C:2013:221, bod 29).
- 22 Je pravda, že průzkumný vrt prováděný k ověření výnosnosti těžby, a tedy rentability ložiska je z definice operací prováděnou ke komerčním účelům. Jinak by tomu bylo jen v případě vrtu, který slouží pouze vědeckému výzkumu, ale nikoliv přípravě hospodářské činnosti, jak uvedla generální advokátka v bodě 26 svého stanoviska.
- 23 Z kontextu a cíle bodu 14 přílohy I směrnice 85/337 nicméně vyplývá, že působnost tohoto ustanovení se nevztahuje na průzkumné vrty. Uvedené ustanovení totiž váže povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí na množství ropy a zemního plynu, jehož těžba je plánována. Za tímto účelem stanoví prahové hodnoty, které musí být denně překročeny, což naznačuje, že se týká záměrů trvajících po určitou dobu, které umožňují trvalou těžbu relativně velkých množství uhlovodíků.
- 24 V tomto ohledu je třeba uvést, že by nebylo příliš smysluplné použít kritéria stanovená v bodě 14 přílohy I směrnice 85/337 jako taková na průzkumné vrty, protože prahová hodnota stanovená v tomto ustanovení činí pro těžbu ropy 500 tun denně a pro těžbu zemního plynu 500 000 m³ denně, zatímco mezní hodnota stanovená pro průzkumný vrt je v nepoměru k takové prahové hodnotě, jak ukazuje rozhodnutí napadené v původním řízení, které povoluje pouze těžbu celkového množství jednoho milionu m³ zemního plynu.
- 25 Z vysvětlení poskytnutých jak v předkládacím rozhodnutí, tak na jednání dále vyplývá, že před provedením průzkumného vrtu není možné s jistotou určit skutečnou přítomnost uhlovodíků. Takový vrt se provádí, aby byla prokázána přítomnost uhlovodíků a případně se určilo jejich množství a prostřednictvím zkušební těžby ověřilo, zda lze zahájit těžbu ke komerčním účelům. Množství

uhlovodíků, které je možné denně vytěžit, tak lze určit jen na základě průzkumného vrtu. Dále je množství uhlovodíků, jehož těžba se předpokládá v rámci takového testu, jakož i doba jeho trvání, omezena na technické potřeby, které vyplývají z cíle prokázat rentabilitu ložiska.

- 26 Tento výklad je navíc potvrzen systematikou směrnice 85/337. Bod 2 písm. d) přílohy II této směrnice se totiž může použít i na průzkumné vrty, takže všechny průzkumné vrty nejsou od počátku vyňaty z působnosti této směrnice.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce směrnice 85/337 členské státy určují, buď na základě přezkoumání každého jednotlivého případu, či na základě prahových hodnot nebo kritérií, která stanoví, zda záměry spadající pod přílohu II této směrnice podléhají posouzení jejich vlivů na životní prostředí.
- 28 Mezi těmito záměry jsou v bodě 2 písm. d) této přílohy uvedeny hlubinné vrty, mezi něž patří zejména geotermální vrty, vrty pro ukládání jaderného odpadu a vrty pro zásobování vodou, s výjimkou vrtů pro průzkum stability půdy.
- 29 Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že neprovádí taxativní výčet různých druhů vrtů, kterých se týká, ale že jeho působnost zahrnuje všechny hlubinné vrty, s výjimkou vrtů pro průzkum stability půdy.
- 30 Je tedy třeba konstatovat, že jelikož jsou průzkumné vrty hlubinnými vrty, spadají pod bod 2 písm. d) přílohy II směrnice 85/337.
- 31 V projednávané věci je třeba poznamenat, že takový průzkumný vrt, o jaký jde v původním řízení, který má určit komerční rentabilitu ložiska a který může jít až do hloubky 4 150 metrů, představuje hlubinný vrt ve smyslu bodu 2 písm. d) přílohy II uvedené směrnice.
- 32 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět, že bod 14 přílohy I směrnice 85/337 musí být vykládán v tom smyslu, že takový průzkumný vrt, o jaký jde v původním řízení, v rámci kterého se předpokládá zkušební těžba zemního plynu a ropy k určení komerční rentability ložiska, nespadá do působnosti tohoto ustanovení.

Ke druhé otázce

- 33 Vzhledem k odpovědi poskytnuté na první otázku není třeba odpovídat na druhou otázku.

Ke třetí otázce

- 34 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 85/337 vykládána v tom smyslu, že příslušný orgán je za účelem zjištění, zda takový průzkumný vrt, o jaký jde v původním řízení, podléhá povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí, povinen zohlednit pouze kumulativní účinky záměrů stejného druhu, v projednávané věci všechny na území obce provedené vrty, jak uvádí předkládající soud.
- 35 Jak uvedla generální advokátka v bodě 47 svého stanoviska, jelikož je tato otázka položena jen pro případ kladné odpovědi na první otázku, předkládající soud zjevně předpokládá, že povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí ve věci, kterou projednává, může vyplývat jen z čl. 4 odst. 1 směrnice 85/337 ve spojení s bodem 14 přílohy I této směrnice.
- 36 Tento předpoklad je nicméně chybný, jelikož taková povinnost může vyplývat z čl. 4 odst. 2 směrnice 85/337 ve spojení s bodem 2 písm. d) přílohy II této směrnice, jak vyplývá z bodů 27 a 30 tohoto rozsudku.

- 37 Soudnímu dvoru nicméně v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru případně přísluší přeformulovat otázky, jež mu byly předloženy. Dále může Soudní dvůr přihlídnout k normám unijního práva, na které vnitrostátní soud ve znění své otázky neodkázal.
- 38 Na třetí otázku je tedy třeba odpovědět s ohledem na povinnosti, které mohou vyplývat z čl. 4 odst. 2 směrnice 85/337 ve spojení s bodem 2 písm. d) přílohy II této směrnice.
- 39 V bodě 27 tohoto rozsudku bylo připomenuto, že podle čl. 4 odst. 2 směrnice 85/337 členské státy musí určit na základě přezkoumání každého jednotlivého případu či na základě prahových hodnot nebo kritérií, která stanoví, zda záměry spadající pod přílohu II této směrnice podléhají posouzení vlivů na životní prostředí.
- 40 Ohledně stanovení těchto prahových hodnot nebo kritérií je třeba připomenout, že čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 85/337 sice v tomto směru poskytuje členským státům prostor pro uvážení. Takový prostor pro uvážení je však omezen povinností stanovenou v čl. 2 odst. 1 této směrnice podrobit posouzení vlivů na životní prostředí záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí zejména v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění (rozsudek Salzburger Flughafen, C-244/12, EU:C:2013:203, bod 29).
- 41 Účelem kritérií nebo prahových hodnot uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 85/337 je tak usnadnit posouzení konkrétních vlastností, které záměr má, aby bylo možno určit, zda podléhá povinnosti posouzení vlivů na životní prostředí (rozsudek Salzburger Flughafen, EU:C:2013:203, bod 30).
- 42 Z toho vyplývá, že příslušné vnitrostátní orgány, kterým je předložena žádost o povolení záměru spadajícího pod přílohu II této směrnice, musí přistoupit k zvláštnímu přezkumu toho, zda s ohledem na kritéria vyjmenovaná v příloze III uvedené směrnice je nezbytné provést posouzení vlivů na životní prostředí (v tomto smyslu viz rozsudek Mellor, C-75/08, EU:C:2009:279, bod 51).
- 43 V tomto ohledu z bodu 1 této přílohy III vyplývá, že je třeba posoudit vlastnosti záměru zejména s ohledem na jeho kumulativní účinky s ostatními záměry. Nezohlednění kumulativního účinku záměru s ostatními záměry totiž může v praxi vést k tomu, že tento záměr unikne povinnosti posouzení, třebaže jako celek s ostatními záměry může mít významný vliv na životní prostředí (v tomto smyslu viz rozsudek Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další, EU:C:2011:154, bod 36).
- 44 Tento požadavek je třeba vykládat s ohledem na bod 3 přílohy III směrnice 85/337, podle kterého významný vliv, který by záměr mohl mít, musí být brán v úvahu ve vztahu ke kritériím vyjmenovaným v bodech 1 a 2 téže přílohy, zejména s ohledem na pravděpodobnost, rozsah, velikost, dobu trvání a vratnost dopadu tohoto záměru.
- 45 Z toho vyplývá, že vnitrostátnímu orgánu, který ověřuje, zda musí záměr podléhat posouzení vlivů na životní prostředí, přísluší přezkoumat, jaký dopad by mohl mít spolu s ostatními záměry. Tato povinnost ostatně vzhledem k chybějící specifikaci není omezena pouze na záměry stejného druhu. Jak uvedla generální advokátka v bodě 71 svého stanoviska, do tohoto předběžného přezkumu je třeba zahrnout otázku, zda vlivy průzkumných vrtů na životní prostředí mohou mít díky vlivům jiných záměrů větší význam, než kdyby tyto záměry neexistovaly.
- 46 Dále je třeba připomenout, že užitečný účinek směrnice 85/337 by byl vážně ohrožen, kdyby příslušné orgány členského státu mohly při rozhodování, zda záměr musí podléhat posouzení vlivu na životní prostředí, vynechat z posouzení tu část plánovaného záměru, která se nachází v jiném členském státě (rozsudek Umweltanwalt von Kärnten, EU:C:2009:767, bod 55). Ze stejných důvodů nemůže posouzení vlivů dalších záměrů záviset na hranicích území obce.

- 47 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na třetí otázku odpovědět, že čl. 4 odst. 2 směrnice 85/337 ve spojení s bodem 2 písm. d) přílohy II této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost posoudit vlivy takového hlubinného vrtu, jakým je průzkumný vrt dotčený v původním řízení, na životní prostředí, může vyplývat z tohoto ustanovení. Příslušné vnitrostátní orgány musí tedy přistoupit k zvláštnímu přezkumu toho, zda s ohledem na kritéria vyjmenovaná v příloze III uvedené směrnice je nezbytné provést posouzení vlivů na životní prostředí. V tomto rámci je třeba zejména přezkoumat, zda vlivy průzkumných vrtů na životní prostředí mohou být z důvodu vlivů jiných záměrů významnější, než kdyby tyto záměry neexistovaly. Toto posouzení nemůže záviset na hranicích území obce.

K nákladům řízení

- 48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Bod 14 přílohy I směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že takový průzkumný vrt, o jaký jde v původním řízení, v rámci kterého se předpokládá zkušební těžba zemního plynu a ropy k určení komerční rentability ložiska, nespadá do působnosti tohoto ustanovení.**
- 2) **Článek 4 odst. 2 směrnice 85/337, ve znění směrnice 2009/31, ve spojení s bodem 2 písm. d) přílohy II uvedené směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost posoudit vlivy takového hlubinného vrtu, jakým je průzkumný vrt dotčený v původním řízení, na životní prostředí, může vyplývat z tohoto ustanovení. Příslušné vnitrostátní orgány musí tedy přistoupit k zvláštnímu přezkumu toho, zda s ohledem na kritéria vyjmenovaná v příloze III směrnice 85/337, ve znění směrnice 2009/31, je nezbytné provést posouzení vlivů na životní prostředí. V tomto rámci je třeba zejména přezkoumat, zda vlivy průzkumných vrtů na životní prostředí mohou být z důvodu vlivů jiných záměrů významnější, než kdyby tyto záměry neexistovaly. Toto posouzení nemůže záviset na hranicích území obce.**

Podpisy.